

Sygn. akt VIII U 2809/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2019 r. w Gliwicach

sprawy L. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania L. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 1 października 2018 r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie;

2. wniosek z dnia 10 września 2018 roku o emeryturę górniczą z art. 50a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z..

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 2809/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 października 2018 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie art. 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i rozporządzenia Rady Ministrów 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnych charakterze, odmówił ubezpieczonemu L. S. prawa do emerytury w obniżonym wieku, ponieważ na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował on 25 lat okresów składkowych lub nieskładkowych.

Od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie. Domagał się przeliczenia kwoty bazowej po przepracowaniu 30 miesięcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazał, że ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do kolejnej emerytury górniczej,

aczkolwiek w ocenie organu rentowego nie ma podstaw do jej przyznania, gdyż otrzymał on już emeryturę górniczą, a prawo do jej otrzymania może być przyznane tylko raz. Tym samym wniosek ubezpieczonego został potraktowany jako wniosek o inną emeryturę niż górnicza tj. emeryturę z obniżonego wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony L. S. urodził się (...)

Legitymuje się ogólnym stażem pracy w wysokości 18 lat, 10 miesięcy i 2 dni. Z kolei staż pracy w warunkach szczególnych wynosi 15 lat, 7 miesięcy i 28 dni (okoliczności bezsporne).

Decyzją z 8 lutego 2008 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek począwszy od 1 lutego 2008 r., tj. od ustania zatrudnienia.

W dniu 11 września 2018 r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego. Wskazał, że domaga się przeliczenia emerytury w związku z przepracowaniem 30 miesięcy.

Organ rentowy stoi na stanowisku, że emeryturę górniczą można otrzymać tylko i raz i ww. wniosek ubezpieczonego zakwalifikował jako wniosek o emeryturę z obniżonego wieku z tytułu pracy w szczególnych i warunkach i załatwił go decyzją odmowną z 1 października 2018 r. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował on 25 lat okresów składkowych lub nieskładkowych.

Od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie, które zainicjowało niniejsze postępowanie.

W trakcie postępowania organ rentowy wskazał, że ubezpieczony spełnia warunki określone w art. 50 ust. 2 ustawy emerytalnej

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego. Zgromadzona dokumentacja jest kompletna i została sporządzona w sposób rzetelny, a jej wiarygodność nie budzi wątpliwości. Nadto okoliczności faktyczne nie były sporne.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w postępowaniu w sprawie z ubezpieczeń społecznych zakres postępowania sądowego jest wyznaczony przez przedmiot decyzji organu rentowego, a sąd ma za zadanie skontrolowanie prawidłowości zaskarżonej decyzji. W tym miejscu podnieść należy, że wniosek ubezpieczonego o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego z dnia 10 września 2018 r. został zakwalifikowany przez organ rentowy, jako wniosek o prawo do emerytury z obniżonego wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Za przyczynę takiego działania, organ rentowy wskazał fakt, iż ubezpieczony jest już uprawniony do emerytury górniczej (bez względu na wiek), którą – w ocenie organu rentowego- można otrzymać tylko raz. W związku z tym wniosek ubezpieczonego nie mógł zostać potraktowany przez organ rentowy jako kolejny wniosek o prawo do emerytury górniczej. Wniosek ten został zakwalifikowany jako wniosek o emeryturę z obniżonego wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach i w tym przedmiocie toczyło się przed organem rentowym postępowanie administracyjne zakończone wydaniem decyzji o odmowie przyznania ubezpieczonego emerytury z obniżonego wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Tym samym konieczne stało się zbadanie przez Sąd prawidłowości tej decyzji.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016.887 j.t.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U nr 8,poz 43 ze zm), ubezpieczony urodzony po dniu 31 grudnia 1948 r, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury jeśli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek

emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, udokumentował na dzień 31 grudnia 1998 r. okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami składkowymi i nieskładkowymi 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A- stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W myśl ustępu 2 emerytura o której mowa w ust 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu na dochodu budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
-
3. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że ubezpieczony nie kwestionował przyczyn odmowy emerytury wskazanych w zaskarżonej decyzji. W trakcie postępowania dowodowego nie wykazał, aby legitymował się dłuższym stażem pracy niż przyjął to organ rentowy. Tym samym w ocenie Sądu ubezpieczony nie udowodnił tego, iż zaskarżona decyzja jest wadliwa. Niezależnie od tego należy wskazać, że ubezpieczony nie spełnił także przesłanki wymaganego wieku, albowiem 60 rok życia ukończy dopiero 28 stycznia 2024 r. W związku z tym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

W ocenie Sądu konieczne było także odniesienie się do stanowiska organu rentowego, który potraktował wniosek ubezpieczonego z dnia 10 września 2018 r. wyłącznie jako wniosek o prawo do emerytury z obniżonego wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Wniosek ten został przez organ rentowy zakwalifikowany tylko jako wniosek o prawo do emerytury z obniżonego wieku, a chodziło ubezpieczonemu o innego rodzaju świadczenia, zatem nie tylko emeryturę z obniżonego wieku, ale także np. emeryturę górniczą z art. 50 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Intencja ubezpieczonego była inna, co jest tym bardziej pewne, że wiadomym było, że nie spełnia kryterium wieku. Organ rentowy nie rozpoznał możliwości uzyskania przez ubezpieczonego emerytury górniczej z innej podstawy prawnej, niż ta, na podstawie której została mu ona przyznana. Wskazać należy że ubezpieczony w tym wniosku faktycznie domagał się przyznania kolejnej emerytury górniczej (tym razem z art. 50a ustawy emerytalnej), co też wyjaśnił na rozprawie.

W związku z powyższym, Sąd skierował ww. wniosek ubezpieczonego z dnia 10 września 2018 r. o emeryturę górniczą z art. 50a ustawy emerytalnej do organu organowego jako złożony a dotychczas nierozpoznany stosując art. 477¹⁰§2 k.p.c. odpowiednio.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater